

บทคัดย่อ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันศิลปินร่วมสมัยของไทยที่สร้างสรรค์ศิลปะทางเลือกแขนงต่างๆที่มีความสามารถไม่ต่างกับศิลปินต่างชาติ ต้องต่อสู้เผชิญชีวิตอย่างยากลำบาก ขาดความมั่นคงในชีวิต ในครอบครัว จนศิลปินแขนงต่างๆจำนวนมากน้อยถูกสถานการณ์บังคับจนทำให้ต้องทำงานศิลปะเพื่อการค้าเพื่อตามใจตลาด ซึ่งนั่นก็หมายความว่าพลังการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ของศิลปินแขนงต่างๆ หรือในฐานะผู้สร้างทรัพย์สินทางปัญญาส่วนนี้ ได้ถูกทำลายไปอย่างน่าเสียดาย การถูกทำลายไม่เพียงแต่ทำให้ภูมิปัญญาร่วมสมัยสะดุดชะงัก ขาดการเชื่อมต่อจากอดีต จนทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนหรือต่อยอดสู่กันทางวัฒนธรรมด้วยปัญญาที่สร้างสรรค์ในโลกข้อมูลข่าวสารเท่านั้น แต่มันยังส่งผลให้เกิดการพึ่งพาทางวัฒนธรรม บริโภควัฒนธรรมนำเข้าเป็นด้านหลัก ซึ่งก็ส่งผลให้เกิดการทำลายความหลากหลายทางวัฒนธรรม สกัดกั้นความเติบโตของวัฒนธรรมที่แตกต่าง แม้กระทั่งศิลปินร่วมสมัยที่สนใจชุมชน วัฒนธรรม ชุมชนการสร้างสรรค์ศิลปะที่สัมพันธ์กับชุมชน ก็มีอาจฝ่ากำแพงวัฒนธรรมจากโลกที่มีทุนที่เข้มแข็งกว่าได้ ดังนั้น หนทางที่จะให้เกิดการพัฒนาศิลปะแขนงต่างๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องในโลกที่กำลังต่อสู้กันทางวัฒนธรรม การหาวิธีการสนับสนุนและส่งเสริมศิลปินร่วมสมัยให้มีปัจจัยพื้นฐาน มีความมั่นคงต่อการดำรงชีวิตด้วยการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัย และส่งผลต่อวงจรความมั่นคงความสมบูรณ์ครบถ้วนในเรื่องของแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตตามมาตรา 25 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และที่แก้ไขฉบับเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ซึ่งหอศิลป์จะเป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณค่าได้ก็ต่อเมื่อมีผลงานศิลปะแขนงต่างๆ ที่อุดมไปด้วยการสร้างสรรคทางปัญญาจากศิลปิน

แม้การหาวิธีการ หรือสร้างกระบวนการเพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้ศิลปินร่วมสมัยสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปะควบคู่ไปการดำรงชีวิตอย่างมั่นคงตามสภาพที่ควรจะเป็นในบริบทของสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการอื่นๆ เป็นองค์ประกอบร่วมอีกหลายประการ แต่การศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ได้มาซึ่งกระบวนการให้สวัสดิการแก่ศิลปินร่วมสมัยแขนงต่างๆ ก็ยังถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง ดังนั้นโครงการวิจัยเพื่อกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การให้สวัสดิการแก่ศิลปินร่วมสมัยจึงเป็นความจำเป็นที่ถือเป็นบทบาทเร่งด่วนอีกประการหนึ่งของกระทรวงวัฒนธรรม